

Ганзенко М. В.,

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ

Стрельченко О.Г.,

Професор кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент

МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ ПРО ПРАВОВУ ДОПОМОГУ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ СВІТУ ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНО – ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДИПЛОМАТИЧНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Міжнародні договори про правову допомогу створюються та укладаються не лише для підтримання та зміцнення дружніх відносин між країнами, а й для розвитку можливої співпраці у правовій та судовій сфері. Україна уклала чимало міжнародних договорів про правову допомогу і кожна країна, будучи учасником двостороннього або багатостороннього договору, реалізує адміністративно – правове забезпечення діяльності органів дипломатичної служби своєї країни в рамках процедури правової та судової співпраці, яка прописується умовами цього договору.

Міжнародна правова допомога є одним із важливих напрямів міждержавного співробітництва. Це пов'язано з інтернаціоналізацією всього суспільного життя, відкритістю кордонів, відкритістю держав для проживання в них іноземців, пріоритетом захисту прав людини перед вузьконаціональними уявленнями про суверенну дію у просторі цивільного законодавства. Протягом ХХ ст. міжнародна правова допомога як напрям міждержавного співробітництва поширилась на всі країни світу. Традиційно двостороння, зараз вона нерідко ґрунтується на багатосторонніх міжнародних договорах, що є однією з ознак більш глибоких інтеграційних процесів (Рада Європи, СНД та ін.) або є наслідком входження держави до складних міждержавних фінансово-економічних зв'язків. Абсолютною новелою для міжнародних договорів про правову допомогу є можливість створення на їх підставі організаційно-правових засобів міжнародного контролю. На етапі існування переважно двосторонніх договорів про правову допомогу створення спеціальних органів міжнародного контролю дотримання норм договору просто не має сенсу. Поява відповідних норм у багатосторонніх договорах про правову допомогу в цивільних

справах виводить такий контроль із суто дипломатичної площини в сферу професійного експертного нагляду. Як свідчить міжнародний досвід, саме внаслідок такого міжнародного контролю відбувається максимальна уніфікація уявлень всіх учасників договору про зміст міжнародно-правових зобов'язань сторін.

Смець І.О. зазначає, що сутністю міжнародної правової допомоги в є юридичне закріплення складного комплексу міждержавних відносин, за допомогою яких держави забезпечують найбільш повне здійснення національної юрисдикції у сфері цивільних правовідносин та досягають максимального уникнення конфлікту юрисдикцій. Ці міждержавні відносини мають міжнародно-правовий та національно-правовий вимір. Міжнародна права допомога реалізується на підставі міжнародних публічно-правових зобов'язань та значною мірою через публічно-правові механізми та інститути (інститут офіційного запиту, механізми національної імплементації міжнародно-правових норм тощо). В інституціональній сфері договори про міжнародну правову допомогу можуть створювати спеціальні міжнародні органи (спостережні, контролюючі, дорадчі) та визначати національні органи, що утворюють скоординовані внутрішньодержавні системи виконання цих договорів. Одночасно у договорах про правову допомогу містяться й приватно-правові норми (національно-правовий вимір). Передусім, це процедури, що запроваджують ці договори, а також застосування таких процедур відповідно до національних законів. Окрім того, це правові механізми розв'язання колізій цивільних юрисдикцій окремих держав. Загалом налічують декілька напрямів застосування міжнародних договорів про правову допомогу у цивільно-правових відносинах, що характеризує приватноправову складову договорів про правову допомогу. Відтак, реалізація міжнародних договорів про правову допомогу в цивільних справах можлива виключно на ґрунті поєднання дотримання міжнародних публічно-правових зобов'язань за цими договорами та виконання національних цивільно-правових процедур.

Складно не погодитись із думкою зазначеного науковця, оскільки велика кількість укладених міжнародних договорів про правову та судову допомогу між Україною та країнами світу свідчать про постійний розвиток адміністративно – правового забезпечення діяльності органів дипломатичної служби України та результату ефективної зовнішньополітичної діяльності нашої держави на міжнародній світовій арені.

Міжнародна правова та судова підтримка діє у всіх галузях права. Найбільш поширеними є використання вказаних договорів у цивільних, господарських та кримінальних справах. Щодо цивільних та господарських справ, ми можемо зробити висновок, що механізми і процедури виконання цих договорів виконують функції розв'язання юридичних колізій у тлумаченні та використанні норм цивільного та господарського права.

На думку Черноус Ю.М. Міжнародна правова допомога є найбільш поширеною формою міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. Її зміст полягає у проведенні різних процесуальних дій на підставі запиту (клопотання, доручення) про надання міжнародної правової допомоги. Всі дії, які проводяться у межах міжнародної правової допомоги, можна умовно розділити на дві групи: а) процесуальні дії, передбачені КПК України; б) процесуальні дії, передбачені міжнародними договорами України. За змістом статті формується їх перелік, наголошується на проблемних питаннях реалізації. А також, як відзначалося, новий КПК України максимально наближений до врахування актуальних потреб боротьби із сучасною злочинністю, спрямований на удосконалення реалізації заходів міжнародного співробітництва. Так, законодавцем обраний напрям розширення переліку процесуальних дій, які можуть проводитися під час розслідування, у тому числі й на підставі запиту про міжнародну правову допомогу. Вважаємо, що такі зміни позитивно вплинуть на узгодженість кримінального провадження України з кращим досвідом розвинених іноземних держав, підвищать ефективність співробітництва.

Ознайомившись із думками науковців, ми можемо зробити висновок, що міжнародні договори про правову та судову допомогу, учасником яких є Україна, слугують не тільки для належної реалізації норм державного і зовнішньополітичного законодавства для співпраці на міжнародній світовій арені, а й для максимально можливого розвитку адміністративно – правового забезпечення діяльності органів дипломатичної служби України, удосконалення та регулювання якого необхідно впроваджувати та контролювати першочергово на державному законодавчому рівні.

Коломійцев П. О.,

аспірант кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ

ВПЛИВ РІШЕНЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ НА ЗАКОНОДАВЧУ ПОЛІТИКУ: ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ

Атрибутивні властивості КСУ як особливого державного юрисдикційного органу [2, с. 155, 159] визначають особливості юридичної природи його рішень як джерел права особливого роду і одночасно джерел формування нового конституціоналізму та фундаменту для розвитку законодавства на засадах верховенства права. Отже, вплив рішень КСУ на законодавство обумовлений особливостями правової природи конституційного контролю та